

Соціальна справедливість та проблема ресурсної нерівності

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни	
Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>C - соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини</i>
Спеціальність	<i>C5 Соціологія</i>
Освітня програма	<i>Врегулювання конфліктів і медіація</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>заочна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>3(6 семестр)</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 ЄКТС/ 120 годин: лекції 8 год., практичні 4 год., самостійна робота 108 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік, МКР</i>
Розклад занять	<i>https://schedule.kpi.ua/</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор: викладач, Василець Ольга Іванівна, +38063 872261938, +38 098 42 946 73 ovasylec@gmail.com, vasylets.olha@iit.kpi.ua практичні заняття викладач, Василець Ольга Іванівна,</i>
Розміщення курсу	<i>https://classroom.google.com/u/0/c/Mjg1MDE5MDA0MDIz</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет та результати навчання

Проблема справедливості є питанням і нашої вмотивованості на якісну працю, і налаштованість на законослухняну поведінку. Вона визначає можливості стабільного розвитку і особистості, і спільноти, і суспільств – аж до сфери конструктивних міжнародних взаємодій. Ця проблема загострюється в умовах дефіциту ресурсів, що має тенденцію до підсилення. За яких умов людина, як головний ресурс історичного розвитку, зможе конвертувати свої можливості в здатність розв'язати проблему цього дефіциту у гуманістично виправданий спосіб? Зберігаючи свободи, визнаючи обмеження, інтегруючи ноосферну відповідальність за дії як імператив сучасного існування і можливості майбутнього.

В фокусі вивчення буде знаходитися можливість практичного втілення етики загальнолюдських цінностей в умовах розколотості людства через нерівномірний поділ різних природних ресурсів. Геополітичні конфлікти розгортаються і підсилюються конфліктами економічними, соціальними. Без налагодження перемовин щодо компромісного використання справедливості як соціального конструкту, перегляду

ресурсів та ставлення до них з точки зору сучасних технологій – системна криза сучасних суспільств буде поглиблюватися, а шанси на доброякісне життя і окремих країн, і громадян, і усього глобалізованого світу – невпинно зменшуватися.

Набуті знання та уміння студенти зможуть використовувати як для свідомого використання власного особистісного ресурсу, підвищуючи свою фахову кваліфікованість, так і збагачуючи спроможність формувати і формулювати програми розвитку осередків своєї робочої активності у глобальному конкурентному світі. Ресурсна парадигма є універсальною, як і цінність справедливості. Розвивати навички плідно працювати із ними – цей шанс студенти отримують під час вивчення даного курсу. Ці компетентності будуть корисними в дослідницьких, маркетингових компаніях, в державному секторі, сфері громадських і міжнародних організацій, політичних та медійних проектах, тощо.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Знання з загальної соціології та історії соціології, соціології інновацій та конфлікту, соціології цінностей, соціології модерну та модернізації, соціології безпеки та розвитку особистості стануть в нагоді при вивченні даного курсу. У свою чергу, набуті компетенції формують позитивну синергію при засвоєнні інформації з інших дисциплін освітньої програми майбутніх соціологів – фахівців з конфліктології та медіації. Дисципліна перебуває у певному зв'язку з такими дисциплінами, як філософія, основи менеджменту, психологія, що створюють загальну світоглядну і методологічну основу для сприйняття студентами змісту пропонованої дисципліни.

3. Зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. Ресурсна проблема як конфліктне оновлення управлінських практик. Питання соціального аудиту і комплексної діагностики.

Тема 1.1. Виробнича ефективність і соціальна справедливість – конструктивний потенціал конфліктного простору.

Тема 1.2 Нова нерівність у соціальній сфері як чинник перетворень у інших суспільних дискурсах та практиках.

Тема 1.3. Особливий ресурс медіапростору. Між інформацією та пропагандою.

Розділ 2. Конфліктність теоретичної експлікації проблеми соціальної справедливості в контексті дослідження сучасного суспільного розвитку

Тема 2.1. Програми по освоєнню об'єктивних чинників ресурсної нерівності: конструктивні та руйнівні аспекти.

Тема 2.2. Динаміка соціальних змін – ресурсні та економічні детермінанти. Бідність та розшарування – проблема можливостей у капіталізації ресурсів.

Тема 2.3 Ліберальні підходи до розв'язання проблеми соціальної справедливості.(Дж. Ролз, Б. Аккерман, Б. Беррі, Д. Міллер). Проблема соціальної справедливості в лібертаріанській теорії Р. Нозіка.

Тема 2.4. Комунаристські концепції соціальної справедливості (М. Сендел, М. Уолзер, А. Макінтайр, Ч. Тейлор) «Природні» держави і системи відкритого доступу (Д.Норт) – різна логіка освоєння ресурсного різноманіття.

Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з:

Рекомендована література

4.1. Базова

1. Гайдай Т.В. (2016) Інституційна дефектність квазіринкового середовища як бар'єр для інноваційного підприємництва. Підприємництво як рушійна сила суспільного прогресу : матеріали круглого столу (Київ, 1 грудня 2016 р.) / НАН України, ДУ "Ін-т екон. та прогнозув. НАН України". Київ. URL : <http://ief.org.ua/docs/scc/1.pdf>. С. 36–37.
2. Геєць В.М. (2016) Суспільний капітал – 25: одержавленість чи державотворчість? Економіка України. №8 (649). С. 3–6.
3. Гордіца К.А. (2016) Трансформація власності в Україні: підсумки інституційних змін. Економіка і прогнозування. Київ. № 2. С. 21–36.
4. Гриценко А.А. (2016) Економіка України на шляху до інклюзивного розвитку. Економіка і прогнозування. Київ. № 2. С. 7–20.
5. Гранноветер М. Экономическое действие и социальная структура: проблема укорененности, пер. с англ. М.С. Добряковой, научное редактирование – В.В. Радаев, 2016
6. Данилишин Б.М. (2016) Тактика еволюціонізму в сучасному економічному розвитку світу (в аспекті Третьої та Четвертої промислових революцій). Економіка України. №8 (649). С. 44–61.
7. Diamond, L. Thinking About Hybrid Regimes // Journal of Democracy, 2002, Vol. 13, No. 2.
8. Зверяков М.І. (2016) Уроки ринкової трансформації в Україні. Економіка України. №8 (649). С. 7–25.
10. Небрат В.В. (ред.) та ін. (2012) Еволюція ринкових інститутів в Україні : монографія : у 2 ч.; за ред.; НАН України ; Ін-т екон. та прогнозув. Київ. Ч. 1. 332 с.
11. Нісбет Р. (2008) Догми консерватизму. Консерватизм : антологія. 2-е вид. / упоряд. О. Гриценко, В. Лісовий. Київ : ВД "Простір", "Смолоскіп". С. 142–177.
13. Норт Д. (2000) Інституції, інституційна зміна та функціонування економіки ; пер. з англ. І. Дзюби. Київ : Основи. 200 с.

4.2 Допоміжна

1. Аджемоглу Д., Робінсон Дж. (2016) Чому нації занепадають. Походження влади, багатства та бідності ; пер. з англ. О. Дем'янчука. Київ: Наш формат, 440 с.
2. Беккер Гэри С. (2003) Экономический подход к человеческому поведению. Избранные труды . Пер.с англ. М., ГУ ВШЭ
3. Blau P. (1986) Exchange and Power in Social Life. N.Y.
4. Бергер П. Л. Капіталістична революція: п'ятдесят пропозицій щодо процвітання, рівності і свободи: Монографія / П. Л. Бергер; Пер.з англ. С. О. Макеев, І. П. Дзюб, І. О. Кресіна; Передм. В. К. Черняка. — Київ: Вища школа, 1995.
5. Лібанова Е. М. Ринок праці. Київ: Центр навчальної літератури, 2003. 224 с.
6. Пирожков С.І., Хамітов Н.В. (2016) Цивілізаційний проект України: від амбіцій до реальних можливостей. Вісник НАН України. № 6. С. 45–51. doi: <<https://doi.org/10.15407/visn2016.06.045>>
7. Пікетті Т. (2016) Капітал у ХХІ столітті; пер. з англ. Н. Палій. Київ: Наш формат. 696 с.
8. Поппер К. (1992) Открытое общество и его враги. – Т. 2: Время лжепроповедников: Гегель, Маркс и другие оракулы; [пер. с англ.; под ред. В.Н. Саудовского]. Москва: Феникс, Междунар. фонд "Культурная инициатива". 528 с.
9. Шумпетер Й. Глава 5. // Десять великих економістів від Маркса до Кейнса = Ten Great Economists: From Marx to Keynes. — М.: Інститут Гайдара, 2011. — С. 162—205. — 400 с.

10. Williamson, Oliver and William Ouchi. Markets and Hierarchies and Visible Hand Perspectives, in: Van de Ven, Andrew and William Joyce (eds.) *Perspectives on Organizational Design and Behavior*. N.Y.: Wiley, 1981. P. 347-70.

Інформаційні ресурси

режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/> Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань (завдання на СРС)
Розділ 1.	Ресурсна проблема як конфліктне оновлення управлінських практик. Питання соціального аудиту і комплексної діагностики.
1	<p>Тема 1.1. Виробнича ефективність і соціальна справедливість – конструктивний потенціал конфліктного простору.</p> <p>Основні питання: - Четверта промислова революція і шостий технологічний уклад – місце і роль людського капіталу. Верховенство права як необхідна умова для інновацій та інвестицій – спільного чинника стабільного розвитку соціуму як системи. Стратегія та страгатеми. Капіталізація особистісних ресурсів як проблема соціальної інклюзії. Економічне підґрунтя та культурна співвимірність.</p> <p>СРС. Необхідність і неминучість формування ринкової інфраструктури, як нової системи структурно-функціональних утворень - інститутів ринку у взаємодії із індикативним плануванням. Кредитна стимуляція попиту як проблема розвитку людського капіталу, а також – поглиблення соціальної та економічної нерівностей. Яким чином структура кредиту може бути визначена як простір формування компетенцій.</p>
2	<p>Тема 1.2 Нова нерівність у соціальній сфері як чинник перетворень у інших суспільних дискурсах та практиках.</p> <p>Основні питання: Яким чином можна досягти справедливості як рівноваги у великомасштабних та глибинних перетвореннях, що потребують певного соціально-організаційного забезпечення. Нові соціальні нерівності зумовлюють нові процеси в ідеологічній сфері, у політичних дискурсах, змінюють фундаментальні культурні орієнтації, посилюють цивілізаційні конфлікти. Не тільки економічні, але й багато інших соціальних інститутів починають зазнавати впливу цих процесів. СРС. Протокол, обладнання, стабільність – інституційне забезпечення ефективності капіталізації ресурсів. Геніальні особистості, опозиція уявно незалежних академічних шкіл; приписи, окозамилування, безграмотність на різних рівнях та у різних форматах – проблема потрагування ресурсів як багатства. Підприємництво проти феодалного культурного коду.</p>
3	<p>Тема 1.3. Особливий ресурс медіапростору. Між інформацією та пропагандою.</p> <p>Основні питання: Місце, роль та значення окремих підструктур соціального цілого у розподілі та перерозподілі суспільних ресурсів та можливостях щодо їх капіталізації. Організаційно-управлінська структура, соціально-галузева, соціально-територіальна, етнорасова, тощо. Головні тенденції взаємодії в умовах сучасних глобальних контактів та взаємозв'язків. Мережеве суспільство, потенціал віртуального, ресурси груп та особистостей. Політика і ботоферми. Суверенність держави й позиції сучасних олігополій – ТНК. СРС. Сприйняття нормальності як узгодженості та субкультурної конвенційності. Зовнішній та внутрішній локус-контроль – засадничий чинник у здатності особи (групи) до освоєння та капіталізації</p>

	ресурсів. Культурна атрибутивність поведінкових опцій, конструктивізм та есенціалізм як світоглядні принципи у сприйнятті й потрактуванні питань справедливості-несправедливості.
	Розділ 2. Конфліктність теоретичної експлікації проблеми соціальної справедливості в контексті дослідження сучасного суспільного розвитку
4	Тема 2.1. Програми по освоєнню об'єктивних чинників ресурсної нерівності: конструктивні та руйнівні аспекти. Основні питання: Нерівність у доступі до природних ресурсів у конструктивному вимірі – торує шляхи для співпраці. У деструктивному – породжує та актуалізує різні види нерівності: символічна нерівність, нерівність культурна, нерівність екологічна, нерівність поколінь, нерівність безпеки, нерівність стабільності та ін. Співпраця з МВФ – питання термінів та перешкода для інвестицій. Фінансові спекуляції – чинник, підгрунття та результат несправедливості у розпорядженні ресурсами та доступі до них. Проблема ресурсної нерівності як складне, багатовимірне поле різних життєвих шансів, різних можливостей, які поляризують долі груп та індивідів, протиставляють їх один одному, зіштовхують у реальних і потенційних конфліктах. Доцільність балансу рестрикційної та експансіоністської політики з боку державних інституцій – шлях до впровадження принципів справедливості на внутрішньому ринку країни.

Семінарські (практичні) заняття

Розділ 1. Ресурсна проблема як конфліктне оновлення управлінських практик. Питання соціального аудиту і комплексної діагностики.

Семінарське заняття 1

Тема 1.3. Особливий ресурс медіапростору. Між інформацією та пропагандою.

Мета: розглянути процеси деприватизації як знецінення і публічного, і особистісного просторів. Архаїка як підгрунття для ворожнечі. Правда як *Lex, not only Verite* Загрози у представленні індивідуальних (особистісного феномену і ресурсу) даних, для фіскальних (у широкому розумінні терміну) практик-, у той час, коли сама людина де індивідуалізується.

Результат: уміння критично аналізувати процеси спрощення, мінімальну палітру ресурсів країни як бажане, ситуативне полегшення для управлінських практик. Редукція компетентностей і відсутність стратагем – програшна стратегія. Необхідність цифрової співпраці

Семінарське заняття 2

Тема 2.2. Динаміка соціальних змін – ресурсні та економічні детермінанти. Бідність та розшарування – проблема можливостей у капіталізації ресурсів.

Мета: вивчити методологічний потенціал принципів справедливості та диференціації. Чому для розвитку демократії є важливим, щоб усі основні блага (багатство, влада, прибутки та інші)розподілялися згідно певних дистрибутивних механізмів на користь найменш привілейованих.

Результат: набуття компетенцій щодо відокремлення процедурної справедливості від екзистенціальної, бачення суб'єктивних та об'єктивних чинників у розгортанні справедливості як практичного феномену повсякденних взаємодій

6. Самостійна робота студента

З метою поглиблення знань студентів з дисципліни, отримання досвіду самостійної роботи з науковою літературою пропонується самостійне опрацювання наукової

літератури. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни.

Крім того студенти мають самостійно розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації вільно відповідати на поставлені питання.

Самостійна робота здобувача включає:

підготовка до аудиторних занять – 82 год;

підготовка до модульної контрольної роботи – 20 год;

підготовка до заліку – 6 год.

Загалом – 108 год.

Студенти самостійно опрацьовують наступні теми:

Тема 2.2. Динаміка соціальних змін – ресурсні та економічні детермінанти. Бідність та розшарування – проблема можливостей у капіталізації ресурсів.

Основні питання: Консервативна системність у розпорядженні ресурсами – запорука наступності у змінах – збереження тенденції нерівномірності доступу. Перемовини як тиск з боку більш сильного – командних гравців об'єднаних ідеологією практичного інтересу. Вміння притримуватися дистанції між риторикою та практичними діями не потрапляючи до пастки десуб'єктивізації – політика, ідеологія та утопічність соціально-економічних і культурних акторів країн Центру.

Характер взаємообумовленості зв'язку сакрального та профанного як ресурс для розбудови держави та її стабільного розвитку. «Неокони» та «імперці» – практичний сенс та ідеографія понять. Проблема використання не за покликанням певних явищ (процесів) втрата ними своєї сили (історичної суб'єктності), адже разом із втратою місії втрачається здатність слугувати меті, якщо вона не суголосна цій місії (OB) Real dream should not be came to reality

Тема 2.3 Ліберальні підходи до розв'язання проблеми соціальної справедливості (Дж. Ролз, Б. Аккерман, Б. Беррі, Д. Міллер). Проблема соціальної справедливості в лібертаріанській теорії Р. Нозіка.

Основні питання: Ідея суспільного договору в сучасних умовах наростання дефіциту природних ресурсів. Необхідність компенсаторного використання ресурсів соціального і культурного капіталу. Ролз порушує питання про створення такої теорії справедливості, яка подолає недоліки утилітаризму. Реалізація поставленої мети можлива за умови встановлення таких принципів справедливості, які будуть поділяти члени певної соціально-політичної спільноти і на основі яких буде функціонувати суспільство. Конструкт «вихідної позиції» (original position) як такої ситуації, в межах якої здійснюється індивідуальний вибір принципів справедливості на засадах інтуїції та раціоналізму шляхом обговорення та визначення найбільш оптимального варіанту. Дана конструкція забезпечує кожного індивіда правом брати участь у виборі тих принципів справедливості, згідно яких буде функціонувати ліберальне суспільство

«Завіса незнання» як спосіб абстрагування індивідів від будь-якої інформації про власний соціальний статус, сімейний стан, економічний добробут та будь-яких інших даних, які можуть порушити принципи чесності та неупередженості. Генетична теорія справедливості та «контрактне» рабство. Ресурси особистості та можливість їх справедливого використання. Підстави розмислів лібертаріанців: заперечення нормативних висновків Дж.Ролза, абстрактність підходу до окреслення прав людини на свободу та рівність.

Тема 2.4. Комунітаристські концепції соціальної справедливості (М. Сендел, М. Уолзер, А. Макінтайр, Ч. Тейлор) «Природні» держави і системи відкритого доступу (Д.Норт) – різна логіка освоєння ресурсного різноманіття.

Основні питання: Криптокуркуль та проблема редукції середнього класу: національний та глобальні виміри. Раціональні характеристики та якісна підваженість соціальної поведінки ірраціональної людини. Д.Канеман про економіку як науку про прийняття рішень. Освітнянські інституції як простір формування конфліктних ціннісних настанов – настанови й пресупозиції дорослих соціальних акторів щодо питань справедливості, рівності та свободи, у використанні ресурсів, зокрема.

Онтологічне коло бідності та пастка зубожіння. Утруднений доступ до кредитування та несправедливий щодо можливостей індивідуальних інвестицій у розвиток власного культурного, людського капіталів, кредитний процент; низький рівень освіти та медицини, слабкий розвиток інфраструктури, корупція, військові дії, тощо. Трансформація можлива лише за рахунок якісного стрибка, політичної волі як імпульсу для розвитку усіх суспільних підсистем.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає питому вагу самостійної роботи студентів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою.

Відвідуваність і виконання завдань

На лекціях та практичних заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням. Використовувати зазначені (та інші подібні) засоби для розваги чи спілкування під час заняття не варто. На лекціях та практичних заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням.

Форми роботи

Тематика лекцій висвітлена у робочій програмі дисципліни. Вітаються питання від студентів до викладача під час лекції. Викладач може ставити питання окремим студентам або загалом аудиторії. Допускається і вітається діалог між студентами і викладачем на лекції.

Семінарські заняття мають на меті розвиток у студентів вміння працювати з науковою літературою, готувати виступи на базі попередньої аналітичної роботи, формулювати та відстоювати свою позицію, брати активну участь у дискусії.

До запланованих видів навчальних занять відносяться лекції, семінарські заняття, а також планується проведення модульної контрольної роботи і експрес – контрольних. Щодо методів, які використовуються під час вивчення матеріалу дисципліни, то варто відмітити, що :

Застосовуються стратегії активного і колективного навчання, які визначаються наступними методами і технологіями:

1) методи проблемного навчання (проблемний виклад, частково-постановчий , дискусія, імітаційні вправи), тощо;

2) особистісно-орієнтовані (розвиваючі) технології, засновані на активних формах і методах навчання («мозковий штурм», «аналіз ситуацій» ділові, рольові та імітаційні ігри, дискусія, експрес-конференція, навчальні дебати, круглий стіл, кейс-технологія, проектна технологія і ін.);

3) інформаційно-комунікаційні технології, що забезпечують проблемно-дослідницький характер процесу навчання та активізацію самостійної роботи студентів

(електронні презентації для лекційних занять, використання аудіо-, відео-підтримки навчальних занять, Розробка і застосування на основі комп'ютерних і мультимедійних засобів творчих завдань, доповнення традиційних навчальних занять засобами взаємодії на основі мережевих комунікаційних можливостей (інтернет-форум, інтернет-семінар і ін.).

Опанування дистанційних курсів.

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

(інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності)

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Рейтинг студента з дисципліни складається з балів, що отримуються за:

- робота на семінарських заняттях;
- написання МКР.

1. Робота на семінарських заняттях оцінюється в 20 балів (20 балів x 2 = 40 балів).

Критерії оцінювання:

«відмінно» – творчий підхід до розкриття проблеми у доповіді, участь у симуляційних вправах, складання кейсів – 18-20 балів;

«добре» – глибоке розкриття проблеми, відображена власна позиція, складання кейсів – 15-19 балів;

«задовільно» – обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками – 12-14 бали;

«незадовільно» – повна пасивність на семінарському занятті – 0 балів.

2. МКР

Ваговий бал – 60 балів.

Критерії оцінювання:

«відмінно» – повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 54-60 балів;

«добре» – достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 45-53 балів;

«задовільно» – неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 36-44 бали;
«незадовільно» – відповідь не відповідає вимогам на «задовільно» – 0 балів.

3. Заохочувальні бали

Всього не більше 10 балів за такі види робіт:

- за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, конкурсах студентських робіт, публікації);
- участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

Рейтингова оцінка з навчальної дисципліни доводиться до здобувачів на заліку під час заліково-екзаменаційної сесії.

Здобувачі, які мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

Зі здобувачами, які мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, викладач проводить семестровий контроль у вигляді залікової контрольної роботи(при цьому попередні бали скасовуються).

4. Залік.

Ваговий бал – 100.

Залік передбачає відповідь студента на два питання. Питання є різними за змістом, відповідають тематиці лекцій, семінарів, самостійної роботи, питань з самоконтролю. Кожне питання оцінюється в 50 балів.

Критерії оцінювання:

48-50 балів - студент демонструє глибоке знання змісту навчального матеріалу, здатність до системного й міждисциплінарного аналізу проблем курсу; вільно й коректно використовує наукові поняття та терміни, формулює логічні, аргументовані висновки, виявляє власну обґрунтовану позицію щодо дискусійних питань;

43-47 бали - студент демонструє дуже добрий рівень засвоєння навчального матеріалу, добре орієнтується в основних темах курсу, здатний до аналізу та узагальнення; можливі поодинокі неточності у формулюваннях або прикладах, які не впливають суттєво на загальний рівень відповіді;

38-42 бали - студент демонструє достатньо повне розуміння основних тем і питань курсу. Використовує базову наукову термінологію, однак аналіз є переважно описовим; висновки сформульовані, але не завжди достатньо аргументовані;

33-37 бали - студент демонструє загальне уявлення про навчальний матеріал, але відповіді містять помітні неточності у визначеннях, прикладах або логіці викладу; застосування наукової термінології є обмеженим, аналітична складова виражена слабо;

30-32 бали - студент демонструє фрагментарні знання окремих тем курсу, орієнтується лише в частині ключових понять; відповіді неповні, поверхові, висновки недостатньо обґрунтовані;

0-29 балів - студент не орієнтується у ключових поняттях і проблематиці курсу; відповіді нелогічні або відсутні.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно

64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Рекомендації студентам

Для того, щоб поглибити знання студентів з дисципліни, а також показати їх практичну значущість, усі форми академічної діяльності необхідно формувати як співпрацю, так, для отримання студентами релевантної та адекватної інформації впродовж досвіду самостійної роботи з науковою літературою, іншими джерелами інформації, пропонується обговорення вражень, концептуалізація висновків шляхом комунікації у месенджерах, групових чатах, електронному листуванні з викладачем. Варто також використовувати комунікативні можливості середовища G-Suite. Це стосується як безпосередньо матеріалів з проблем соціології особистості, так і питань філософсько-антропологічного, соціологічного, психолого-педагогічного, стибу, тощо. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень, творчий підхід до опрацювання семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни. Крім того студенти мають розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації аргументовано відповідати на поставлені питання, а також бути готовими до практичного застосування отриманих відповідей як інструментарію у дослідженні соціальної реальності.

Працюючи на лекції студенту варто конспектувати основні поняття, ознаки, класифікації, визначення, алгоритми, про які розповідатиме викладач. Якщо студент буде уважно слухати, фіксувати відповідний матеріал, потім прочитає цей текст, застосує його при вирішенні завдання чи підготовці до практичного заняття. Якщо після цього студент презентує свою обґрунтовану позицію (думку), критично оцінить позиції (думки) інших студентів, ставитиме питання викладачу та студентам – обсяг засвоєного ним навчального матеріалу і глибина його розуміння збільшуватиметься в рази.

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео-конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено старшим викладачем Василиць Ольгою Іванівною.

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 14 від 23.06.2025)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 4 від 24.06.2025)

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Опишіть екосистемні взаємодії як принципово новий тип стосунків між різними соціальними і економічними акторами суспільних практик.
2. Чи вбачаєте ви ресурсну проблему у тому, що культура совісті замінюється культурою сорому ?
3. Що, на вашу думку, складає кореляції між тотальністю відчуження у його сучасному форматі та загостренням проблем соціальної нерівності ?
4. Розвиток країни та власний розвиток : як впливає на практичну мотивацію особи оцінка та співставлення цих засадничих чинників ?
5. Міграція з бідних регіонів та підйом економічної спроможності у них – якими ви бачите кореляції.
6. За яких умов ресурси особистості можуть бути інкорпоровані у родинні, або (і) корпоративні стосунки у форматі солідарних взаємин?
7. Соціально-поведінковий профіль рантьє – моделі культурно-психологічного впливу на сьогодення й майбуття різних рівнів акторів суспільної взаємодії.
8. Як співвідносяться ксенофобія та расизм ? Сучасні заперечення щодо вивчення культури античної доби: як суб'єктивне бачення справедливості стоїть на заваді освоєнню ресурсних можливостей планети у вимірі ноосферної відповідальності.
9. Розкрийте сенс заздрості як соціальної характеристики. Бідність, справедливість та ресурси. Р.Нозік про інтелектуалів.
10. У чому ви вбачаєте значимість структури мотивації особи та груп як ресурсу для суспільних практик?
11. Яким чином нестача ресурсів може сприяти формуванню проектного мислення у значної (вирішально спроможної, для урахування в управлінських практиках) частини населення ?
12. Як перетин пересічних нерівностей продукує складний візерунок нерівності (Collins 2000, McCall 2005).
13. До якої моделі розподілу благ прагне суспільство, для якого засадничими є питання справедливості?
14. У чому полягає сутність методу «рефлексивної рівноваги» ?
15. Як змінюється взаємовизначення економічних та соціальних відносин у суспільстві з початком формування модерних практик?
16. Ліберали – компрадори і ліберали-патріоти – що потрібно для розвитку держави, країни, особи у поточних ситуаціях та стратегічній перспективі ?
- 17.Що може скласти альтернативу консьюмеризму – актуальні характеристики й виклики інклюзивного капіталізму.
18. У чому полягають процеси стиснення економіки та необхідність осмислення нових моделей функціонування суспільних практик ?
19. У якому сенсі ви могли б описати феномен доповненої реальності як глобального ресурсу ?
20. Чи можна вважати ефективність програм (соціальних, у широкому сенсі цього слова) тотожним їх монетарному вираженню ?